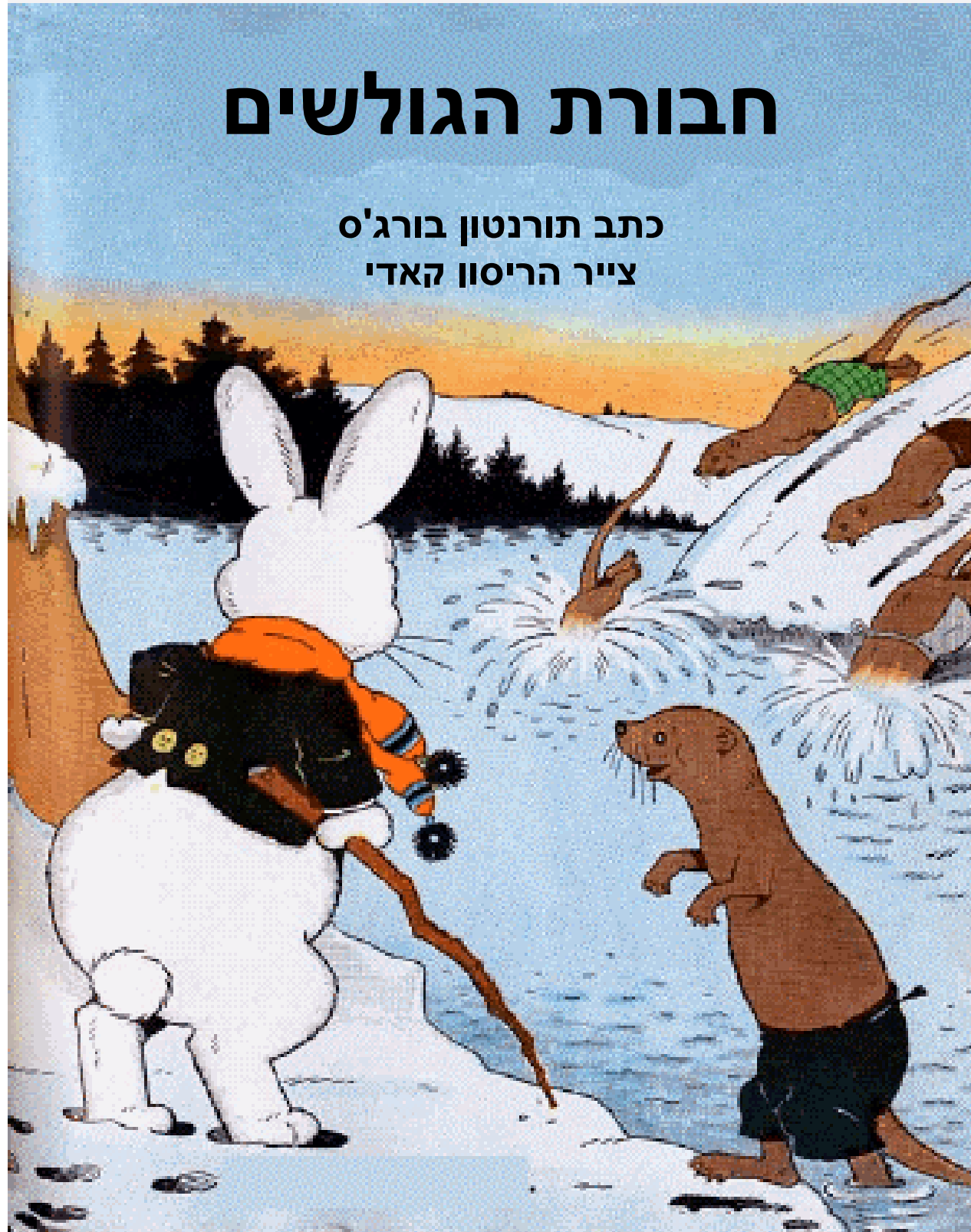

חבורת הגולשים

כתב תורנטון בורג'ס
צייר הריסון קאדי

פטר הארנב הופתע. הוא ישב בראש מדרון תלול והביט על המים הכהים והקרים שבאגם הצוחק. זמן מה הוא הלך אחרי עקבות בשלג. עכשיו העקבות נגמרו בתעלה ארוכה היורדת במקום התלול ביותר עד קצה המים. הוא לא ידע מי עשה את העקבות. הוא גירד את אוזנו במבוכה ברגלו השמאלית האחורית הארוכה. ואחר כך גירד את אוזנו השניה ברגלו האחורית

השניה. הוא הרגיש מטופש מאוד כשניסה להבין מי עושה את העקבות המשונים האלה. "הי, פטר הארנב! האם אין זה מזג אוויר

נהדר?" נשמע קול. פטר נבהל. הוא הביט לצדדים אך לא קדימה, לפניו. ואז קרה שהסתכל למטה. שם בתוך האגם הכהה, הקר ראה

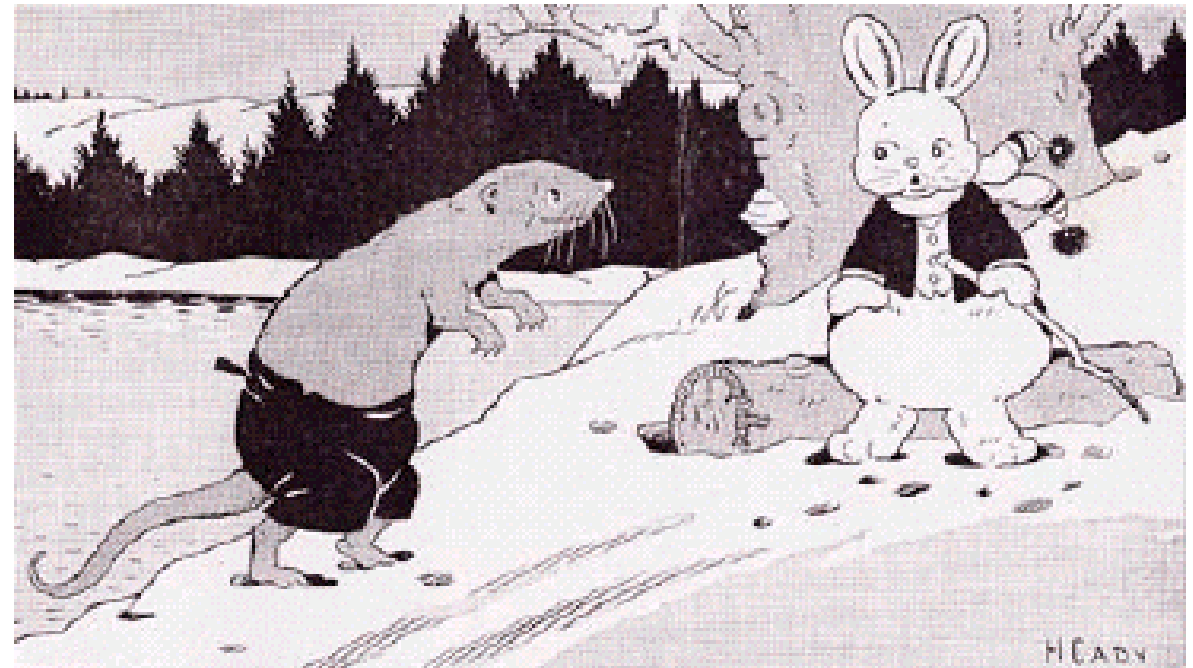
ראש חום עם זוג עיניים בהירות, מלאות שובבות, המביטות עליו. "ג'ו הקטן, כלב מים! וי, כמה שהבהלת אותי!" קרא פטר "נכון. מזג אוויר נהדר, ואני רק מקווה שלא יעשה קר יותר."

"לא איכפת לי הקורץ אגב, מה מביא אותך הנה, לנחל הצוחק?" ענה ג'ו הקטן, כלב מים. "הלכתי אחרי עקבות משונים בשלג, כדי למצוא מי עשה אותם. תחילה הם עקבות רגליים ואחר כך תעלה ארוכה. הנה אחד מהם, ממש לאורך המדרון" אמר פטר.

עיני ג'ו נצצו "זה מוזר" אמר "מי, לדעתך יכול לעשות עקבות כאלה?" "זה מה שרציתי לדעת" הודיע פטר "אבל אני חושש שאצטרך להמתין הרבה זמן. אני לא רואה עקבות שיוצאים מהמים." "אכן. הבה ונביט יותר טוב על זה. תכף אצטרף אליך" אמר ג'ו הקטן. הוא שחה מהר עד פתח

הנחל הצוחק, שם איפה שהחוף נמוך יותר. שם יצא מהמים וניגש למקום בו ישב פטר. "אלה עקבות מוזרים" אמר, כשהוא מנסה לשמור ארשת פנים רצינית "נראה לי שמישהו גלש כאן. אגיד לך מה, פטר, בוא ונגלוש גם אנו ונראה איך זה מתקבל." פטר נרתע מהר. "לא, תודה לך" אמר "רק להביט על המים הקרים, השחורים האלה גורם לי לצמרמורת."

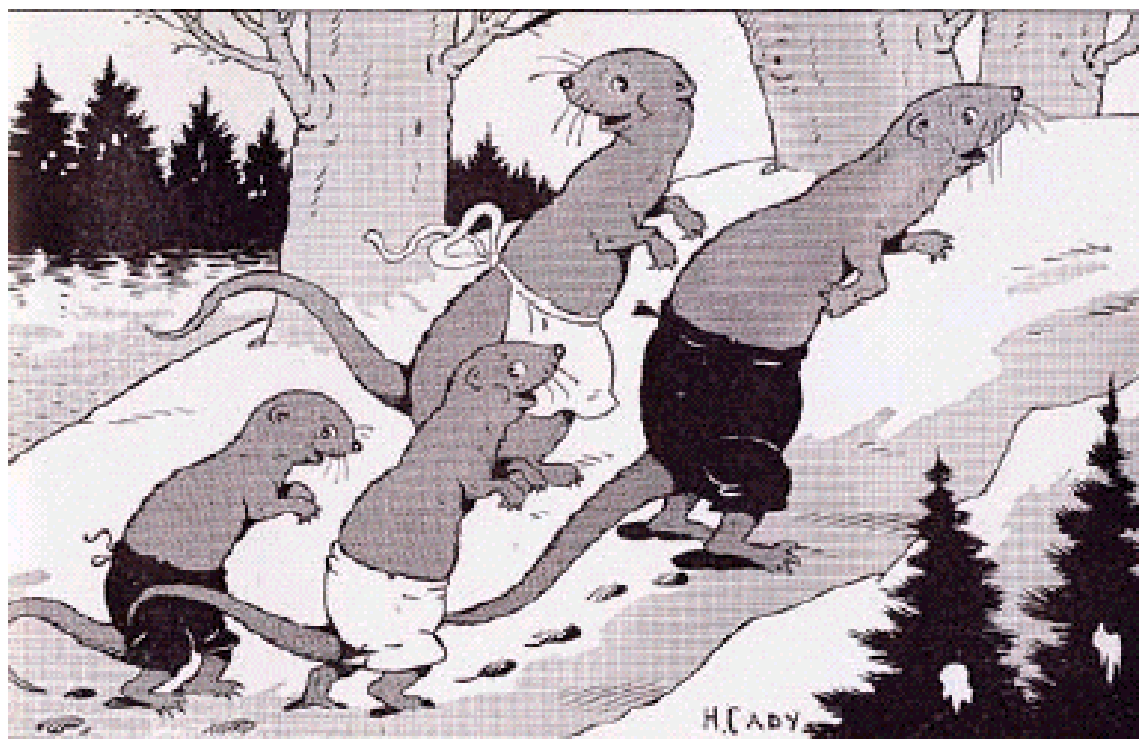
קרא ג'ו הקטן. הוא נתן דחיפה מהירה וחזקה
ברגליו האחוריות וגלש בתוך התעלה על בטנו
ישר לתוך המים.

נשמע קול של גוף הנופל למים. פטר נרעד
כולו. ואז הביט על העקבות שהשאיר ג'ו הקטן.
הוא הבין מיד שאלה שכה התמיהו אותו עשה
ג'ו הקטן, כלב מים בעצמו. פטר נאנח ברווחה.
הוא שכח להביט למטה, לאגם בו נעלם ג'ו
הקטן. וכשהביט בסוף, לא ראה את ג'ו. פטר
חיכה וחיכה ובסוף החליט שאין טעם לחכות
יותר. הוא כבר הסתובב כדי ללכת כששמע
רחשים במים. הוא הסתכל. ארבעה שחיינים
באו לאורך הנחל הצוחק. ואיזה שחיינים! הם
התגלגלו, הם צללו. הם שחו תחת המים ואחר
כך הוציאו את ראשיהם החוצה, הם נהנו כל
כך. פטר ממש קינא. בראשם היה ג'ו הקטן
ואחריו גברת כלבת מים ושני ילדיה.
כשהגיעו לחוף הנמוך ג'ו הקטן יצא מהמים

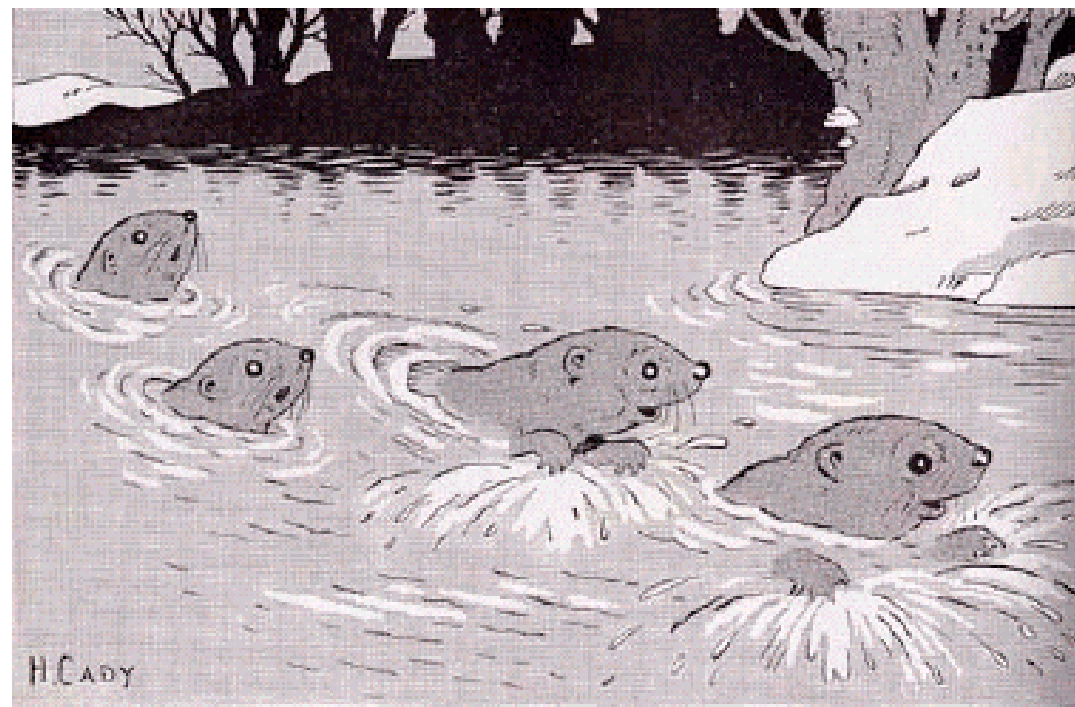

"עזוב, פטר! הרי זה התענוג הגדול ביותר!"

שממנו אוכל לעקוב אחריהם" חשב פטר.
פטר עזב את מסתור שלו והלך למקום שממנו

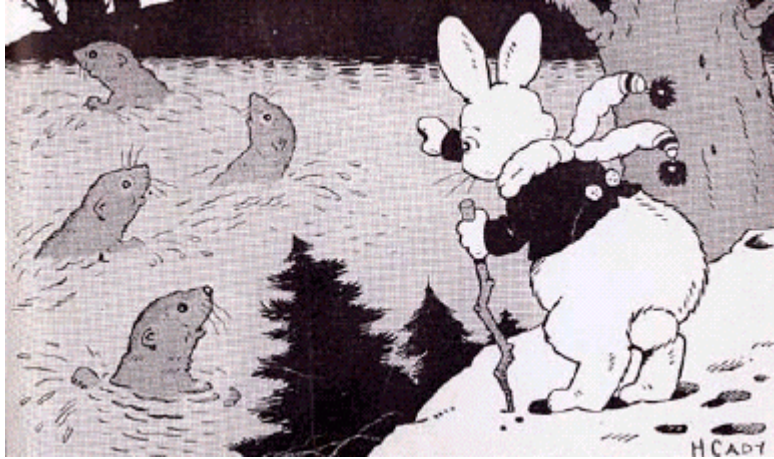

יוכל לראות את הגולשים ביטחה. ושוב ג'ו
הקטן גלש לאורך התעלה בשלג שבמדרון
וגברת כלבת מים אחריו. לצעירים לא הייתה
כבר סבלנות והם גלשו במסלולים משלהם. ואז
התחילו כולם להתחרות מי יגיע ראשון למקום

ואחריו יצאה הגברת. שני הצעירים יצאו
אחריה. פטר נבהל קצת. הוא התחיל לתאר
לעצמו שכלבי מים יחליטו לעשות ממנו ארוחה.
הוא הסתתר אחרי שיח.
במקום התלול ג'ו הקטן נתן שוב בעיטה ונעלם
במים. אחריו גלשה למים הגברת וגם שני
הצעירים. כעבור כמה דקות הם עלו שוב ושוב
התכוננו לגלוש. "אני מוכרח למצוא מקום

שמחו לגלוש שוב ושוב למים קרים, כאילו היה זה יום קיץ חמים. וככל שגלשו יותר כך המסלולים על המדרון נעשו טובים יותר לגלישה.

"בוא! תצטרף אלינו, פטר!" קרא ג'ו הקטן תוך כדי הגלישה.

פטר נענע בראשו. הגלישה בשלג אולי היא גם נעימה, אך הוא מעדיף לנסות זאת איפה שאין מים שחורים וקרים בסופה.

כן, כלבי מים אוהבים לשחות ולהתגלגל בתוך נחלים ואגמים אך כשמוצאים מדרון מושלג, גלישה למים היא התענוג הגדול ביותר שלהם.

הנמוך שעל החוף. ועוד תחרות, מי יהיה הראשון בפסגת המדרון. הייתה זו חבורת גולשים עליזה כזו! כל פעם שאחד מכלבי מים נעלם באגם, פטר נרעד. אך אף אחד ממשפחת ג'ו הקטן לא רעד. הם